

MAAILMAN PIENIMMÄN KORKEA- KOULUN YLIOPPILASKUNTA

Kiista Lappeenrannan teknillisen korkea- koulun ylioppilaskunnan säännöistä

Reijo Valta

Opetus Lappeenrannan teknillisessä korkeakoulussa (LTKK) alkoi syyskuussa 1969.¹ Lukuvuodeksi 1969–70 LTKK:n kolmelle eri opintosuunnalle hyväksyttiin 47 opiskelijaa, joista 39 aloitti opintonsa samana syksynä. ”Maailman pienimpään korkeakouluun” – kuten LTKK:ta kutsuttiin ylioppilaskunnan ensimmäisessä vuosikirjassa – koneinsinööriosastoon valitut ylioppilaat oli otettu opiskelemaan koneenrakennuksen (17 oppilasta), voimatekniikan (15) ja talousinsinööriopintosuunnille (15).² Nämä 39 opiskelijaa perustivat Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan (LTKY).

LTKK:ssa opintonsa aloittaneet ylioppilaat olivat pääosin kotoisin Itä-Suomen teollisuuspaikkakunnilta. Imatralaisia aloittaneissa oli eniten, kuusi miestä. Lappeenrantalaisia oli viisi, joutsenolaisia kolme ja Kouvolasta, Kotkasta ja Kuusankoskelta kustakin oli kaksi oppilasta. Kaukaisimmat oppilaat olivat etelässä Helsingistä, lännessä Harjavallassa, pohjoisessa Tervolasta ja idässä Pyhäselältä, joka nykyisin on osa Joensuuta. Opintonsa aloittaneista ainoastaan yksi oli nainen.³

Opintotukilautakuntaan kolme ylioppilaskunnan jäsentä

LTKK:n opintotukilautakunnan perustaminen oli alkusysäyksenä ylioppilaskunnan perustamiselle. Kun lautakuntaa perustettiin, havaittiin, että siihen tulee kuulua kolme ylioppilaskunnan nimeämää jäsentä. ”Minkä ylioppilaskunnan?” kysyivät tekniikan ylioppilaat. Sellainen oli siis ensin perustettava.

Ylioppilaskunta on lain velvoittama osa yliopistolaitosta. Kussakin yliopistossa tulee olla kaikkien perustutkintoa tekevien opiskelijoiden muodostama ylioppilaskunta. Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskuntaan kuuluivat lukuvuonna 1969–70 siis kaikki opintonsa aloittaneet 39 tekniikan ylioppilasta. LTKK:n toiminnan aloittamisesta ja väliaikaisesta hallinnosta annetun asetuksen mukaan ylioppilaskunnan perustavan kokouksen kutsuisi koolle LTKK:n rehtori.⁴

Ensimmäisen kerran ylioppilaskunta kokoontui virallisesti syyskuun 25. päivänä 1969 kello 18.15 Satamapaviljongin luentosalissa. ”Likimäärin kaikki” tekniikan ylioppilaat olivat paikalla.⁵ Kokouksesta ilmoitti rehtori Immonen sitä edeltäneen luennon alussa – siis puolitoista tuntia ennen kokouksen alkua. Myöhemmin tämä kokoonkutsumistapa herätti närkästystä, etenkin helsinkiläisten ylioppilaspoliitikkojen keskuudessa.⁶

Ensimmäisessä kokouksessa asetettiin kymmenmiehinen ylioppilaskunnan sään-

tötoimikunta – ”väliaikainen edustajisto”, joka otti Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan (TKY) säännöt työnsä pohjaksi. Ylioppilaslehden mukaan⁷

”kokouksessa puheenjohtajana toiminut rehtori Viljo Immonen pyrki nimittämään mieleisensä hallituksen ylioppilaskunnalle. Hän ehdotti hallituksen puheenjohtajan ja jäsenet ja oli jo nuijimassa päätöstä pöytäan. Kokouksen toimesta tämä kuitenkin estetettiin ja nimitettiin väliaikainen toimikunta valmistelemaan sääntöjä.”

Immosen allekirjoittamassa kokouksen pöytäkirjassa puhutaan ainoastaan ”vilkaasta keskustelusta”. Väliaikaiseen toimikuntaan eli edustajistoon valittiin kymmenen jäsentä.⁸

Kiireellisenä asiana ensimmäisessä kokouksessa käsiteltiin LTKK:hon perustettavaa opintotukilautakuntaa.⁹ Taatakseen kaikille yhteiskuntaluokille tasaveroiset taloudelliset mahdollisuudet opiskeluun oli eduskunta päättänyt ensimmäisen kerran lisätä vuoden 1969 budjettiin määrärahan opintotukea varten. Aluksi opintotukena annettiin korkotuettua lainaa tietyin varallisuusehdoin.¹⁰ Tuen saamiseksi oli oltava todistus oppilaitoksen opintotukilautakunnalta, joten sellaisen perustaminen oli opiskelijoiden kannalta erittäin kiireellinen asia. LTKK:ssa opiskelevat ovat siis koko koulun olemassaolon ajan voineet tarvittaessa ja tuelle asetetut ehdot täyttäessään nostaa opintolainaa.

Opintotukeen liittyvien asioiden selvittämistä varten perustettiin oma ryhmä, opintotukiasiaa valmisteleva lautakunta. Lautakunnan tehtäväksi määriteltiin asian valmistelu siihen saakka, kunnes LTKK:n varsinainen opintotukilautakunta saataisiin säädösten mukaisesti perustettua. Ryhmän puheenjohtajaksi valittiin tekniikan lisen-siaatti Anders Diehl ja jäseniksi myös väliaikaiseen edustajistoon kuuluvat Kyllikki Koivusaari, Jarmo Sillanpää, Iikka Ahonen ja Lauri Suominen.¹¹

Molempien ensimmäisessä kokouksessa valittujen työryhmien, edustajiston ja opintotukiasiaa valmistelevan lautakunnan, työ sujui ripeästi ja tuloksia esiteltiin yleisessä kokouksessa lokakuun ensimmäisenä päivänä. Tämä kokous oli ensimmäinen,

joka pidettiin omin voimin: puheenjohtajana oli tekn. yo Lauri Suominen ja sihteerinä tekn. yo Kyllikki Koivusaari. Yleisen laillisuusperiaatteen mukaisesti korkeakoulun oli vetäydyttävä ylioppilaskunnan hallinnosta, koska ylioppilaskunnalla ei ollut voimassa olevia sääntöjä, joiden perusteella LTKK:n henkilökunta tai muut ylioppilaskuntaan kuulumattomat olisivat toimintaan voineet ottaa osaa.¹²

Säännöt herättävät valtakunnallista huomiota

Väliaikainen edustajisto sai ylioppilaskunnan sääntöehdotuksen valmiiksi viidessä päivässä. Yleinen kokous 1. lokakuuta hyväksyi säännöt ”sillä varauksella, että puhtaaksikirjoitusvaiheessa saatetaan sanamuotoa muuttaa suomenkielen oikeinkirjoituksen mukaiseksi”. Puhtaaksikirjoitusta valvomaan valittiin kolme henkilöä.¹³ Ensimmäinen sääntöehdotus pohjautui Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan sääntöihin.

LTKY:n tuleva asema korkeakouluun nähden sekä ylioppilaskunnan säännöt herättivät laajempaakin kiinnostusta meillä olleen yliopistojen hallinnonuudistuksen vuoksi. Vuonna 1968 tapahtui niin sanotun uusvasemmistolaisuuden läpimurto: syksyllä vallattiin Vanha ylioppilastalo Helsingissä. Talo liputettiin punaisiin lipuihin ja banderolli talon seinustalla julisti vallankumousta.¹⁴ Yliopistojen hallintoon vaadittiin mies ja ääni -periaatetta; tämä vaatimus sai kannatusta myös keskustapuolueessa. Merkittävimmin kannatajansa opiskelijoita yliopistojen johtajiksi nostava ajatus sai silloisesta opetusministeri ja puoluejohtaja Johannes Virolaisesta. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta otti mies ja ääni -periaatteen tavoitteekseen suuressa joukkokokouksessa Dipolissa helmikuussa 1969.¹⁵

Vaikka teknisen alan opetus kuului tuolloin vielä kauppa- ja teollisuusministerin ja -ministeriön alaisuuteen, opetusministerin myötämielisyys yliopistojen hallinnonuudistukselle näkyi LTKK:lle suunnitellussa hallinnossa. Opiskelijat olisi otettava siihen mukaan. Jyväskylän yliopiston hallintojär-

jestelmämallin mukaisesti opiskelijoille päätettiin antaa kaksi paikkaa korkeakoulun hallituksessa ja osastokollegiossa.

Asetuksen mukaan kauppa- ja teollisuusministeriön tuli vahvistaa LTKY:n säännöt. Siitä huolimatta, että säännöt oli tehty pitkälti TKY:n sääntöjen mukaisesti, ministeriöstä esitettiin laajoja korjauksia LTKY:lle. Korjaukset perustuivat pääosin siihen, että asetuksessa LTKK:sta ei oltu määrätty korkeakoulua ylioppilaskunnan valvojaksi toisin kuin asetuksessa Teknillisestä korkeakoulusta. Nämä valvontatehtävät siis lisättiin LTKY:n sääntöihin lukuna IX: "Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun tehtävät ylioppilaskunnan valvojana". Vuoden 1970 eduskuntavaalien lähestyessä oli poliittisesti mahdotonta määrätä valvonnasta asetuksella.

Valvontaa koskevissa pykälissä LTKY asetettiin jopa tiukempaan korkeakoulun valvontaan kuin sisarjärjestö TKY. Ylioppilaskunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinta oli alistettava korkeakoulun hallituksen vahvistettavaksi ja LTKK:n rehtorilla oli valta kieltää ylioppilaskuntaa käsittelemästä asioita, jotka "eivät sovellu ylioppilaskunnan tarkoituksiin". Lisäksi rehtorilla oli oikeus kumota LTKY:n yleisessä kokouksessa tekemä päätös ja korkeakoulun hallituksella oli oikeus puuttua ylioppilaskunnan hallituksen tekemiin päätöksiin.

Ylioppilaskunta käsittelee kauppa- ja teollisuusministeriön muutosehdotuksia jo viidennessä kokouksessaan 28. lokakuuta 1969. Säännöt muutoksineen päätettiin hyväksyä äänin 19-7.¹⁶ Sääntöjen ehdittyä kauppa- ja teollisuusministeriöön pidettiin ylioppilaskunnan varsinainen perustava kokous 31. lokakuuta 1969. Jo ennen valvontavallan luovuttamista LTKY oli valinnut omat edustajansa korkeakoulun hallintoon. Hallituk-

seen nimettiin Jarmo Sillanpää ja Lauri Suominen. Koneinsinööriostasokollegioon tulivat valituiksi Erkki Räsänen ja Kauno Häkkinen.¹⁷

Suomen ylioppilaskuntien liitto (SYL) tuomitsi kannanotossaan 10. marraskuuta kauppa- ja teollisuusministeriön tekemät muutosehdotukset ylioppilaskunnan ensimmäisiin sääntöihin.¹⁸

"Suomen ylioppilaskuntien liitto toteaa, että Kauppa- ja teollisuusministeriö on Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan sääntöjä vahvistaessaan menettelty Lappeenrannan teknillisestä korkeakoulusta annetun asetuksen vastaisesti. Sääntöihin nähden kuuluu ministeriölle yksinomaan laillisuus, ei tarkoituksenmukaisuusvalvonta.

SYL toteaa, että pyrkimys alistaa ylioppilaskunnan toiminta korkeakoulun valvontaan ja estää opiskelijoiden vapaa mielipiteenilmaisu ovat yksi osoitus siitä, että yleiseen ja yhtäläiseen äänioikeuteen perustuva korkeakoulujen sisäisen hallinnon uudistaminen on viipymättä toteutettava."

Lappeenrannassa valvontaan suhtauduttiin kuitenkin rauhallisemmin. Tekniikan ylioppilas Heikki Hornborgin mukaan:¹⁹

"Me emme edes pitäneet mitään lakko-kokouksia, koska aivan muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kukaan ei niitä kannattanut. Noin pöytäkeskusteluissa asiaa tietyksi vähän pohdimme, mutta olemme mielestämme saaneet korkeakoulumme hallinnossa sen verran sanan valtaa ettei ole aihetta napinaan."

Sääntöjen kehitys

Täysin tyytyväisiä ensimmäisiin sääntöihinsä Lappeenrannan tekniikan ylioppilaat eivät olleet, vaikka kauppa- ja teollisuusministeriön muutokset oli hyväksytty selvällä enemmistöllä. Sääntömuutoksia oli tarkoitus käsitellä jo kolme päivää niiden hyväksymisen jälkeen perustavassa kokouksessa. Ne siirrettiin kuitenkin seuraavaan kokoukseen.²⁰ Sääntömuutokset aloitettiin rehtorin ja korkeakoulun määräysvallan vähittäisellä purkamisella.²¹

Lukuvuoden 1969–70 aikana sääntöjä muutettiin kaksi kertaa. Ensimmäinen sääntömuutos sujui nopeasti, mutta sen jälkeen muutosesitysten käsittely kauppa- ja teollisuusministeriössä venyi kuukausiksi ja vuodesta 1972 lähtien opetusministeriössä jopa vuosiksi. Keväällä 1972 toteutettiin hallinnonuudistus, jossa kaikki maassa tapahtuva opetus siirtyi opetusministerin ja -ministeriön hallintaan.

Pikku hiljaa LTKY itsenäistyi LTKK:sta. Vuonna 1971 rehtori enää ”ohjasi ja neuvoi” aikaisemman ”valvonnan” sijasta. Viimein 9. huhtikuuta 1976 Opetusministeriön vahvistamissa säännöissä LTKY itsenäistyi kokonaan omin voimin toimivaksi järjestöksi. LTKK:n valvontaan jäi enää ylioppilaskunnan jäsen maksujen kantaminen.²²

LTKY:n itsenäistymiskehitys seurasi valtakunnallista kehitystä. 1970-luvun puoliväliin mennessä suurin osa ylioppilaskunnista sai edustajansa korkeakoulujensa hallintoon ja niiden asema opiskelijoiden etujärjestönä vakiintui. Paras tulos saavutettiin yhteistyöllä ja pienten askeleiden politiikalla. Jyrkkä kantojen määrittely tukehdutti kehityksen kokonaan: Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta sai edustajansa LTKK:n hallintoon vasta vuonna 1987.²³

Yleisistä kokouksista edustajistoon

Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan ensimmäiset säännöt poikkesivat Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan säännöistä yhdessä merkittävässä kohdassa: LTKY:aan ei perustettu edustajistoa, vaan hallituksen esitykset tuotiin yleisen kokouksen hyväksyttäväksi. LTKY:n myöhempää kehitystä tämä pykälä jarrutti. Yleinen kokous oli laillinen ja päätösvaltainen, jos kolmasosa jäsenistöstä oli paikalla. Jo toisena lukuvuonna 1971–72 oli hankaluuksia saada paikalle 43 tekniikan ylioppilasta. Lukuvuonna 1972–73 vaadittua 60 jäsenen kolmasosaa ei saatu kertaakaan koolle.²⁴ Laillisia päätöksiä ei saatu tehtyä ja Opetusministeriössä tarkastettavana olleet uudet säännöt antoivat odottaa itseään.

Oman vaikeutensa toi korkeakoulun hallituksen kanta ylioppilaskunnan jäsenmäärästä. Sen mukaan kaikki kouluun hy-

väksytyt olivat LTKY:n jäseniä riippumatta siitä, aloittivatko he opintonsa tai ei. LTKY:n tulkinta pelkästään sisäänkirjoittautuneiden ja jäsenmaksunsa maksaneiden jäsenyydestä kumottiin LTKK:n hallituksessa marraskuussa 1970.²⁵

Ensimmäisen edustajiston valintaan päästiin maaliskuussa 1973. Edustajistovaalit mahdollistaneet säännöt Opetusministeriö oli virallisesti vahvistanut viikkoa aikaisemmin.²⁶ Vaaleihin panostettiin paljon, sillä vajaalukuisina pidetyissä yleisissä kokouksissa LTKY:n poliittinen tilanne oli hämärtynyt. Tilannetta kärjisti valtakunnallinen luentolakko 28. marraskuuta 1972 mies ja ääni -hallintoperiaatteen vauhdittamiseksi. Samaan aikaan myös LTKK oli opetusministeriöstä johdetussa poliittisessa pyörityksessä: koululle nimettiin uusi rehtori entistä erottamatta!²⁷

Taistolaisten masinoima luentolakko epäonnistui pahasti. LTKY:n hallitus kieltäytyi osallistumasta lakkoon. Lappeenrannan Opiskelevat Sosialistit raportoivat tapahtumista seuraavasti:²⁸

”Vastoin SYL:n ylioppilaskunnille antamaa kehoitusta osallistua opiskelijoiden demokraattisia oikeuksia ajavaan hallinnonuudistuslakkoon, päätti LTKY:n hallitus äänin 2–2 puheenjohtajan äänen ratkaistessa tuomita julkilausumassaan opiskelijoiden taistelun oikeuksiensa puolesta ääri-vasemmistolaiseksi toiminnaksi, ja kehoittaa jäseniään lakkorikkureiksi. Tätä päätöstä vastustivat hallituksen jäsenet Hilikka Piepponen ja Pekka Nurkkala.”

Porvarien ja riippumattomien edustajana ensimmäiseen edustajistoon valittu ja maltillisen kannan ottaneen hallituksen puheenjohtaja Heikki Hornborg kuvasi keväällä 1973 LTKY:n lähihistoriaa seuraavasti:²⁹

”Demokratia ja demokratisointi – aatteet, jotka ovat olleet vallalla opiskelijaelämässä ympäri maailmaa saaden ajoittain kumouksellisiakin piirteitä, ovat ulottuneet Suomeenkin, tosin huomattavasti laimentuneina. Tällöin politiikka tunkeutui ylioppilaskuntiin katkaisten rauhallisen – tosin hyvin hitaan – kehityskulun. Juuri noihin aikoihin aloitti ylioppilaskuntamme toimintansa ja tuoreet tekniikan ylioppilaat joutu-

Vuonna 1983 Lappeenrannan teekkarit tekivät yhtäjaksoisen liikkuvassa saunassa saunomisen maailmanennätyksen.
Kuva: Juha Juntunen.

vat heti mukaan toimintaan, jossa yllytykset ja epäluulojen lietsomiset olivat tavanomaisia hyökkäyskeinoja. Onneksemme havaitsimme, että jos kumartaa vasemmalle niin kääntää samalla selkensä oikealle, ja niinpä seisommekin omilla heiveröisillä jaloillamme selkä tiukasti suorana. Sitä paitsi Lappeenrannan teekkareilla oli maassamme prosentuaalisesti suurin edustus korkeakoulun hallintoelimissä, joten meillä ei ollut aiheita ryhtyä minkäänlaisiin mielenosoituksiin.”

Hornborgin kanta sai ylioppilaskunnalta myös suoran kannatuksen: hän sai suurimman henkilökohtaisen äänimäärän edustajistovaaleissa.

Ensimmäisissä edustajistovaaleissa 12.–13. maaliskuuta 1972 äänestettiin todella vilkkaasti. Äänestysprosentti nousi peräti 91,4 prosenttiin. Tieto uusien sääntöjen hyväksymisestä oli saatu epävirallisesti Opetusministeriöstä kahta viikkoa aikaisemmin, ja koko tämä aika käytettiin vaalikamppailuun. LTKY:n vuosikirjassa historiallisia vaaleja kuvaillaan seuraavasti:³⁰

”Illalla vietettiin sitten vaalivalvojaisia. Vaalihuoneiston tiivis ja kiireinen tunnelma välitettiin korkeakoululta lainatulla kuvanauhurilla suorana lähetyksenä (not in Color) sankalle teekkareiden joukolle, joka

oli hetkeksi jättänyt luvut ja saapunut seuraamaan tulosten julkaisua. ... – ... Vaalivalvoajien tulospalvelu pelasi täsmällisesti ja nopeasti minkä ansiosta voitiin televisoida myös eri vaaliliittojen kommentit vaalien tuloksesta, näissä haastatteluissa ilmeni se ilahduttava seikka, että jälleen keran kaikki voittivat. Askarruttamaan jäi sen sijaan miksi vain porvari hymyili?”

Vaaleissa porvarien vaaliliitto sai 15 jaossa olleista 30:stä paikasta. Sosiaalidemokraattien ja vasemmiston ääriyhmien yhteinen yleisdemokraattinen rintama sai 13, keskusta ja Elmer Häkkisen Empun epäpoliittinen vaaliliitto molemmat yhden paikan.

Oikeistoteekkareiden ja riippumattomien asema säilyi LTKY:ssä vahvana ensimmäisten vaalien jälkeenkin – sen kannatus vain kasvoi. Vuonna 1974 edustajisto oli kokonaan oikeistolainen, koska yleisdemokraattien vaalilistat myöhästyivät ehdokasasettelusta.³¹ Edustajiston myötä LTKY:ssä alkoi uusi tasaveroisempi aika suhteessa muihin ylioppilaskuntiin. Maalisvaalien 1973 voitaja asetti tulevat toiminta linjat seuraavasti.³²

”Tarkoituksenamme on vahvistaa talouttamme, jotta toiminta lähtisi kunnolla pyörimään. Toiminta pyritään saamaan myös sellaiselle kannalle, ettei se ärsytä ul-

kopuolisia ja että hyvät suhteet korkeakouluun säilyisivät.”

Hyviä suhteita korkeakouluun LTKY on vaalinut koko toimintansa ajan. Sen sijaan suhteet valtakunnallisiin järjestöihin, jotka 1960- ja 1970-lukujen taitteessa tarjosivat omia kantojaan LTKY:lle, säilyivät varauksellisia. Vuonna 1986 LTKY jopa erosi neljäksi vuodeksi Suomen Ylioppilaskuntien Liiton jäsenyydestä.³³ LTKY oli ainoa ylioppilaskunta, joka ei kuulunut SYL:iin.

LTKY:n alkutaival ei poliittisesti ollut helppo. Teekkarit pyrkivät pitäytymään valtakunnallisen ja puoluepolitiikan ulkopuolella, mutta 1970-luvun alussa se ei yleisesti kärjistyneen ilmapiiriin vuoksi onnistunut. Vaikka suurella osalla LTKY:n jäsenistä oli konservatiivinen maailmakatsomus, LTKY:n piiriin ei syntynyt alkuvaiheessa Kokoomuksen tai Tuhatkunnan jäsenjärjestöä. LTKY:n porvarit/oikeistoteekkarit katsoivat olevansa poliittisesti sitoutumattomia – ja tämä näkyi myös käytännön ratkaisuisissa. Kun LTKY erosi Suomen Ylioppilaskuntien Liitosta, LTKY järjesti valtakunnalliset suhteensa Suomen Tekniikan Opiskelijoiden Liiton (STOL) kautta. Perinteisesti STOL:a on pidetty sosialidemokraattisesti suuntautuneena.³⁴

Alkuvaiheet ovat leimanneet LTKY:n toimintaa myöhemminkin. Samoin kuin LTKK, on LTKY maakunnallisesti suuntaunut. Erityisen tärkeinä on pidetty suhteita Lappeenrannan kaupunkiin ja maakunnan yrityksiin.

5 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 25.9.1969.

6 Heikki Hornborgin lehtileikekokoelma (HHA). ”Rehtorivaltaa Lappeenrannassa”. Lehtileike Ylioppilaslehdessä syksyllä 1969. Kopia leikekirjasta on LTKY:n arkistossa.

7 HHA. ”Rehtorivaltaa Lappeenrannassa”. Lehtileike Ylioppilaslehdessä syksyllä 1969.

8 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 25.9.1969.

9 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 25.9.1969; Jari Mielonen. Ylioppilaskunnan tervehdys 20-vuotiaalle korkeakoululle. Lauri Kosonen (toim.). Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu 1969-1989. Lappeenranta 1989, 12.

10 Hallituksen esitys eduskunnalle valtion tulo- ja menoarvioksi vuodelle 1969. Helsinki 1968, 253–255.

11 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 25.9.1969.

12 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleiset kokoukset 25.9.1969 ja 1.10.1969.

13 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 1.10.1969.

14 Heikki Ylikangas. Käännekohtat Suomen historiassa. Juva 1993, 215.

15 Jari Hanski. Polin suojin me saavumme taas. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta 125 vuotta. Jyväskylä 1997, 226–227.

16 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 28.10.1969.

17 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 24.10.1969.

18 Suomen Ylioppilaskuntien liiton arkisto (SYLA). Suomen ylioppilaskuntien liiton kannanotto, lehdistötiedote 10.11.1969. SYL käsitteli asiaa myös hallituksessaan 14.11.1969. Tuolloin ”järjestösihteeri ilmoitti, että Kauppa- ja teollisuusministeriö ja Lappeenrannan korkeakoulun rehtori Viljo Immonen ovat esittäneet Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnalle vaatimuksia, jotka tarkoittivat ylioppilaskunnan sääntöjen muuttamista sellaisiksi, että korkeakoulun ja rehtorin valvontatavat ta ylioppilaskuntaan on erittäin tiukka. Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta oli muuttanut säännöt sellaisiksi kuin Kauppa- ja teollisuusministeriö ja rehtori Immonen olivat pyytäneet. Järjestösihteeri ilmoitti, että liiton taholta on ryhdytty toimenpiteisiin asian tekemiseksi julkiseksi.”

19 HHA. ”Paikkakunta ottaa joskus päähän – mutta kansa mukava”. Karjala 23.4.1970.

20 LTKYA. Ylioppilaskunnan perustava kokous 31.10.1969 ja yleinen kokous 19.11.1969.

21 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleinen kokous 4.2.1970.

22 Asetus Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnasta 9.5.1975.

23 Hanski 1997, 227.

24 LTKYA. Ylioppilaskunnan yleisten ja talousarviokokousten pöytäkirjat vuosilta 1970–1973.

25 LTKKA. Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun hallitus 6.11.1970.

26 LTKYA. Opetusministeriön kirje 5.3.1973.

27 Karl-Erik Michelsen. Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu 1969–1994. Espoo 1994, 126–129 ja 145–147.

28 HHA. ”LTKY:n hallitus vastaan opiskelijoiden edut”. Lappeenrannan Opiskelevien Sosialistien lentolehtinen vuodelta 1972.

29 LTKKA. Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun toimintakertomus 1972–73; Michelsen 1994, 127.

30 Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan vuosikirja 1972–73. Lappeenranta 1973, 5.

31 LTKKA. Edustajisto 26.11.1973.

32 HHA. ”Ylioppilaskunnalla ensimmäiset vaalit”. Etelä-Saimaa 15.3.1973.

33 LTKYA. Toimintakertomukset vuosilta 1985 ja 1991.

34 Hanski 1997, 278.

1 Hallituksen esitys eduskunnalle valtion tulo- ja menoarvioksi vuodelle 1969. Helsinki 1968, 451. Valtioneuvosto teki periaatepäätöksen LTKK:n perustamisesta 12.6.1968.

2 Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun arkisto (LTKKA). Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun toimintakertomus lukuvuodelta 1969–70.

3 Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan arkisto (LTKYA). Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan vuosikirja 1969–1970.

4 Asetus Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun toiminnan aloittamisesta ja väliaikaisesta hallinnosta 29.8.1969.